

HOOFDSTUK XXXV

Het Vrederijk Volgend Armageddon

VERZEN 1 EN 2

- 1. De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als eene roos.**
- 2. Zij zal lustig bloeien, en zich verheugen, ja met verheuging, en juichen: de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven, het sieraad van Karmel en Saron; zij zullen zien de heerlijkheid des HEEREN, het sieraad onzes Gods.**

In tegenstelling met en als gevolg van de straf aller goddeloozen zal Israëls heilzon dagen en de gansche schepping gaan bloeien als een roos. De verklaarders, die dit hoofdstuk geheel los van het vorige zich denken, zien het heerlijk verband niet, dat er bestaat tusschen het volkengericht daar en het vrederijk als hier beschreven. Daar werd een bloeiende landstreek in een akelige wildernis verkeerd, hier het dorre land in eene bloeiende lustwarande herschappen, zoodat we hier de meest volkomene tegenstelling hebben. De Hollandsche en Engelsche Bijbels denken hier evenals ook de meeste Protestantsche verklaarders aan den heerlijken staat der Kerk. Zelfs de Roomsche uitleggers zijn op dit stuk nuchterder geweest dan de Protestantsche. Ontzaggelijk vaak hebben de laatsten aan de kerk gegeven wat aan Christus en aan Israëel toekwam. Calvijn verstond door het Godsrijk de Kerk. Dit voor oogen houdende laten we hier zijne beschouwing omtrent dit hoofdstuk volgen:

„Naar mijne overtuiging, kan alleen het onzen Profeet vaak nevelachtig voorzwevende Godsrijk op aarde bedoeld zijn, dat eenmaal door de verbreiding van het Evangelie tot stand zal worden gebracht. Ik zeg ‚zal worden‘; want het is op den huidigen dag nog ver te zoeken. Na de veelsoortige gruwelen, die schering en inslag zijn van de voorafgaande hoofdstukken, worden wij nu weer eens weldadig getroffen door eene voortoovering van geluk, zooals (wij moeten het zuchtend bekennen) hier op aarde nog slechts bij uitzondering te vinden is. Tal van beproevingen, ja van zware kastijdingen zijn ongetwijfeld nog voor ons weggelegd, voordat wij voor een heilsstaat als de hier geschilderde rijp zijn.—Niet voordat men allerwege dankbaar en ootmoedig de hand des Zaligmakers zal hebben aangegrepen, kunnen idealen, zooals dit hoofdstuk ze afmaakt, (na aftrek der fantastische figuren van den Profetenstijl) in hoofdzaak worden verwezenlijkt.”

Deze woorden geven Calvijns beschouwing omtrent de nog niet vervulde heilsvoorspellingen tamelijk juist weder. Het blijkt hieruit, dat hij op dit stuk ongeveer dezelfde beschouwing was toegedaan als de tegenwoordige Postmillennialisten, de mannen der Kerkenfederatie, die dergelijke heilsvoorspellingen ook niet letterlijk opvatten, maar zooveel er van dat deze schoone idealen kunnen verwezenlijkt worden door het vereenigd en kloekmoedig optreden der menschen.

Menig uitlegger laat dit hoofdstuk slaan op Israëls terugkeer uit Babel, doch deze gedachte is te dwaas om te wederleggen, want men zoeke waar men wil in de boeken van Ezra en Nehemia en van de Post-Babylonische profeten, men zal van al de hier voorspelde heerlijkheid niets bespeuren, maar veeleer het tegendeel. „Inderdaad,” schrijft Dr. J. Van Oosterzee, „men zou de Profetie geheel van haar eerbiedwaardig karakter moeten berooven, om haar tot eene, nog altijd onnavolgbare schoone, maar toch tamelijk zinledige en overdrevene poëzie te verlagen, wanneer men beweren wilde, dat deze hooggestemde voorstelling reeds bij Israëls terugkeering uit de Babylonische gevangenis ten volle verwezenlijkt is.” Nog weer anderen denken aan het leven en de wonderwerken van den Messias, doch ook van deze verklaring zeggen wij met den beroemden Van Der Palm: „Wij kunnen ons hiermede niet vereenigen, maar vinden in dit hoofdstuk eene Godsspraak, die hare vervulling nog ontvangen moet, en dezelve ontvangen zal in die laatste, gelukkige tijden, wanneer Jehova andermaal Zijn volk uit de verstrooiing zal verzameld hebben, en gebracht tot de erkenning van hunnen en onzen Verlosser. Hiermede strookt de inhoud, taal en stijl het allerbeste en dat onze Profeet zijne uitzichten zoo hoog heeft uitgestrekt, weten wij onder anderen uit het elfde en twaalfde kapittel.”

Houd Moed, Want de Heere Komt!

VERZEN 3 EN 4

- 3. Versterkt de slappe handen, en stelt de struikelende knieën vast.**
4. Zegt den onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en vreest niet; ziet, ulieder God zal ter wrake komen met de vergelding Gods, Hij zal komen en ulieden verlossen.

Israël zal zien, niet bloot als wij gelooven zonder te zien, de heerlijkheid van Jehova, het sieraad onzes Gods, d. i. Christus, doch het zal lang duren en er zullen vele bange tijden van nood en druk over dit volk komen, weshalve de profeet ze hier toeroept om moed te houden, sterk te zijn en niet te vreezen, met het oog op Zijne toekomst. De lang verwachte en sterk verlangde Messias, Israëls God, zal ter wrake komen: Israëls vijanden zal Hij vergelden en Israël verlossen met eene eeuwige verlossing. Al de uitleggers, die deze woorden op Hiskia's tijd laten slaan, of op den terugkeer uit Babel, of op Christus' eerste komst, of op de kerkelijke welvaart, maken met deze woorden, die ons wijzen op de tweede komst des Heeren, geen ernst. Want dit is welbezien het sleutelwoord dezer heerlijke profetie; deze sleutel geeft ons den rijken wenk, dat al deze glorie eerst komt na en door de wederkomst van onzen Heere Jezus Christus.

De Gevolgen der Zonde door 's Heeren Wederkomst Weggenomen

VERZEN 5 EN 6.

5. Alsdan zullen der blinden oogen opengedaan worden, en der dooven ooren zullen geopend worden.

6. Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen: want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis.

Zij, die deze profetie laten slaan op de eerste komst des Heeren beroepen zich voornamelijk op dit woord, daar dit door den Heere Jezus ten deele werd aangehaald in Zijn antwoord aan de commissie van Johannes den Dooper. Doch wij kunnen volmondig toestemmen, dat Christus in Zijne wonderwerken, gedurende Zijne vernedering verricht, reeds eene aanvankelijke en gedeeltelijke vervulling dezer woorden te aanschouwen gegeven heeft. Het wil ons echter voorkomen, dat wij hier in verband met de opdracht aan Jesaja bij diens roepingsvisioen en voorts 28:11-18; 30:21; 32:3-5 te denken hebben aan de zedelijke en godsdienstige herstelling van Israël. De verblinding, verdooving, verlamming en verstomming zal ophouden, het geestelijke wordt altoos weerspiegeld in het natuurlijke. Wij gelooven echter van harte, dat gelijk Christus in Zijne eerste komst is begonnen deze wonderen ook lichamelijk te verrichten, Hij dit in den dag Zijner toekomst ook in verduizendvoudigen zin zal doen voor de natuurlijke blinden, dooven, kreupelen en stommen en dat er in het duizendjarig Rijk geen blinden en doofstommen instituten zullen zijn, noch kreupelen zullen omspringen op krukken. Het is toch een regel, waaraan niet valt te tornen, dat de tweede Adam zal herstellen op aarde, wat de eerste daar bedorven heeft. De Christus zal geen half werk doen, maar een volkomen, en daarom zal Hij in Zijne toekomst al de gevolgen der zonde wegnemen. Zoo vatten we dan dit woord op in den breedst mogelijken zin des woords.

De Vernieuwing der Aarde

VERZEN 7 EN 8

7. En het dorre land zal tot staand water worden, en het dorstige land tot springaders der wateren; in de woningen der draken, waar zij gelegen hebben, zal gras met riet en biezen zijn.

8. En aldaar zal eene verhevene baan, en een weg zijn, welke de heilige weg zal genaamd worden: de onreine zal er niet doorgaan, maar hij zal voor dezen zijn; die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen.

Reeds in het laatste deel van vers 6 werd in het nauwste verband met de zedelijke en godsdienstige verandering gewezen op de vernieuwing der aarde. Deze verzen zeggen er nog meer van. In deze verrukkelijke teekening van de herschepping der natuur

treft ons weder wat we ook vroeger reeds meermalen ontmoetten, dat er namelijk vele waterstroomen zullen ontspringen op plaatsen, die voortijds dor en droog waren. Ons spreekt dit beeld uiteraard niet meer zoo toe als het dit eens Israël gedaan moet hebben, want onze luchtstreken zijn niet zoo heet en verschroeiend en wij hebben overal regen, meren en rivieren genoeg, doch dit was in het heilige land gansch anders. Daar dreigde gedurig de waterschaarschte en moest menig reiziger in de woestijn van dorst versmachten. Dit nu houde men bij de schoone schilderingen van waterrijkdom wel voor oogen. Zie behalve de reeds behandelde plaatsen nog 11:17-10; 43:18-20; 44:3,4 en vgl. Ez. 47:1-12. De abnormale toestand van gebrek aan water voor mensch en beest, die zware vloek zal worden weggenomen. Er zullen in dien vrededag van Christus geen eigenlijk gezegde woestijnen en wildernissen meer zijn, want in het eerste vers is reeds gezegd, dat de woestijn en de dorre plaatsen en de wildernis vroolijk zullen zijn en zullen bloeien als een roos. Weg zal dan zijn de woestijn Sin, weg de woeste grond van Paran, weg ook de kale steppen van Rusland, de heidevelden van Nederland, de onvruchtbare prairies van Noord Amerika en de Sahara van Afrika, altegader weg! Want Hij regeert, onze Heere Jezus Christus.

Het woord vertaald door dorre land beteekent eigenlijk de *fata morgana*, de luchtspiegeling of luchtverheveling, die in de Oostersche woestijnen zooveel voorkomt, een eigenaardig verschijnsel, dat ontstaat door de terugkaatsing der heete zonnestrallen. Van uit de verte heeft het dan den schijn, alsof er zich de waterspiegel van een meer iets boven de zandvlakte verheft. De dorstige reiziger, die niet al te ervaren is, gaat er dan op af om straks bitter teleurgesteld te worden en er misschien nog door van den heirweg afgelokt en verdoold te zijn. Nu meldt echter de profeet de blijde tijding, dat wat eens slechts schijn en zinsbedrog is geweest, eens heerlijke werkelijkheid zal worden.

Over de verheven baan, de heilige weg, is veel geschreven en gepredikt, doch hij zal er nog moeten komen en is er tot op onzen tijd nog niet geweest. We kunnen ook hiervan in den grooten dag der wonderen eene letterlijke verwerkelijking verwachten. Die baan zal heilig zijn, gelijk het herstelde Israël dan heilig is. Geen onreine zal er wandelen en zelfs de dwazen zullen er niet op dwalen. Men kan dit alles geestelijk zeer wel toepassen, het verklaren, op den Christus of den weg des heils, doch in dien dag zal er in en naar het heilige land een gebaande weg zijn om uit alle oorden der wereld zonder stoornis den nieuwen tempel te bereiken, die zijn zal het bedehuis aller volken. In het verleden haperde het veelal aan goede wegen om in korten tijd in Jeruzalem voor Gods aangezicht te verschijnen, doch dit zal in de toekomst des Heeren zoo geheel anders zijn.

Geen Verscheurend Gedierte Meer

VERS 9

9. Er zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen, noch aldaar gevonden worden; maar de verlost en zullen daarop wandelen.

Wij kunnen veilig aannemen, dat het niet altoos een effen en veilig pad is geweest, dat de pelgrims in de verloopene eeuwen moesten bewandelen, wanneer ze op de hoogtijden geroepen werden om zich tempelwaarts te spoeden. In de vroegste eeuwen van Israëls bestaan waren er vele leeuwen en andere wilde dieren en slangen, of draken, doch deze zullen er ook in de toekomst niet meer zijn. Dit is eveneens in de beschrijvingen van Christus' Rijk een trek, die meermalen voorkomt. Zie hoofdstuk 11 en 65.

Israëls Volkomen Herstel

VERS 10

10. En de vrijgekochten des HEEREN zullen wederkeeren, en tot Zion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vroolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

De hoogheilige weg zal allereerst gebruikt worden door Israël, dat vrijgekocht van de banden der zonde en van uit de klauwen der volken met blijdschap zal wederkeeren en tot Zion komen. Het gansche volk is gezalfd met vreugdeolie op het hoofd ter aanduiding dat het een volk van priesters, profeten en koningen is, en we hebben het ons naar dit vers blijkbaar ook voor te stellen als met het hoofd bekranst met de overwinningskroon.

„Daar zullen veilig zich vermeien
Die vrijgekocht zijn door den Heer;
Daar keeren wie in boei nu schreien
Naar Zion als verlost en weer.
De blijdschap zal hun hoofden kronen,
Een eeuwige vreugde gaat hun ter zij,
De vree zal in hun boezem wonen,
De smart, de kommer zijn voorbij!”

„De smart, de kommer zijn voorbij!” Dit geldt het gansche herstellende volk, nadat eerst drie van de twee deelen zijn uitgeroeid in de groote verdrukking. Dit is duidelijker dan iets anders de doorlopende leer der Schrift. Dit lag ingewikkeld reeds opgesloten in de beloften aan de vaderen gegeven, Gen. 18:18,19; 26:4; 28:14; Zach.

8: 23. De Joden zullen niet alleen hersteld, maar ook gansch bijzonder van den Heere gezegend worden, Ps. 67; Jes. 28:6; 40:1,19,20; Jer. 31; Micha 4:8; Zef. 3:17; Zach. 12—14; Mal. 3: 12; Rom. 11; Openb. 7:4.

Israël zal een zeer groote natie worden, Lev. 26:44-46; Deut. 28:12,13; Jes. 45:14; 50: 5-12; een heilig volk, Jes. 4; Zach. 13: 1, 8, 9; 60:21; 61: 3, nadat het eerst gelouterd zal zijn door het vuur der groote verdrukking. En eindelijk zal het een volk zijn, dat door Zijn Messias alle volken der aarde ten zegen zal zijn, Ps. 67:1,2; Jes. 27:6; 61:6,9; 66:19; Joh.4:22; Hand.15:13-17; Rom.11:15. Er is geene geleerdheid, wijsheid of welsprekendheid in de wereld, die de kracht dezer woorden Gods, die nog met zeer vele vermeerderd konden worden, kunnen verbreken en we kunnen het, vooral in onze tijden nu de vijgeboom bot, niets anders dan een teeken van hardnekkige ongeloovigheid of groote onkunde en verblindings noemen, dat zij die beweren de gansche Schrift te gelooven, dit nog durven betwijfelen. Voor hem, die deze woorden Gods niet gelooft, is er geen bewijs voor Israëls herstel te geven in dit ondermaansche. Hij zal moeten wachten tot God dit gaat doen.